Quelle: http://manuscripta.at/?ID=376
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

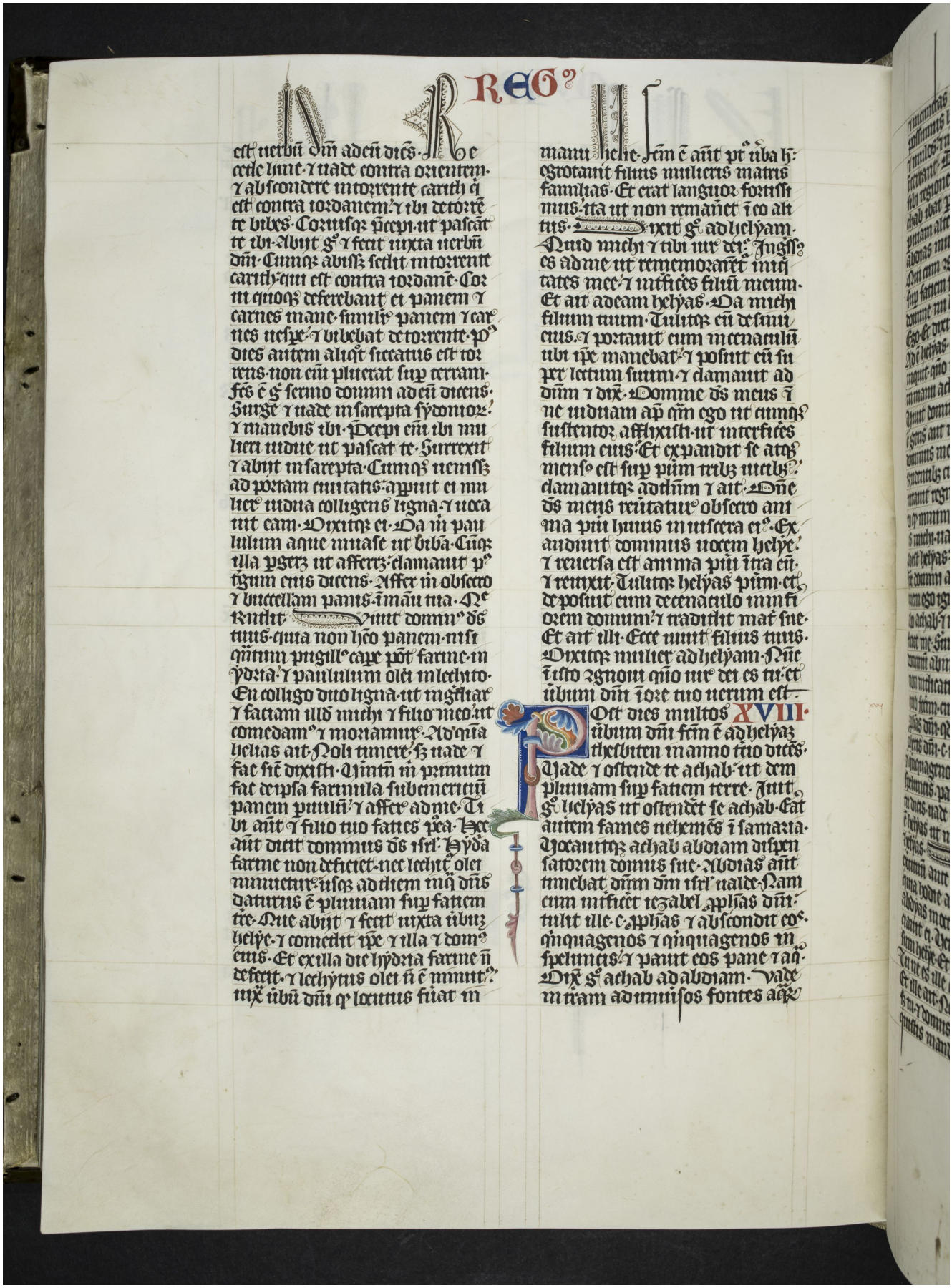

REG. II

Et uerbũ dñi ad eũ dicẽs. Ro
cede hinc. & uade contra orientem.
& abscondere in torrente carith q̃
est contra iordanem. & ibi de torrẽ
te bibes. Coruisq; iussi pcepi. ut pascat
te ibi. Abiit g̃ & fecit iuxta uerbũ
dñi. Cumq; abisset sedit in torrente
carith. qui est contra iordanẽ. Cor
ui quoq; deferebant ei panem &
carnes mane. similiꝗ panem & car
nes uespe. & bibebat de torrente. Po
dies autem aliq̃t siccatus est tor
rens. non eũ pluerat sup terram.
factũ ẽ g̃ sermo domini ad eũ dicens.
Surge & uade in sarepta sydonor.
& manebis ibi. Ecce eũ ibi mu
lieri uidue ut pascat te. Surrexit
& abiit in sarepta. Cumq; uenisset
ad portam ciuitatis. apparuit ei mu
lier uidua colligens ligna. & uoca
uit eam. Dixitq; ei. Da mihi pau
lulum aque in uase ut bibã. Cũq;
illa pgeret ut afferret. clamauit p
tergum eius dicens. Affer mihi obsecro
& buccellam panis in mãu tua. Ne
Respondit. Viuit dominus ds
tuus. quia non hẽo panem. nisi
q̃tum pugill capere pot farine in
ydria. & paululum olei in lechito.
En colligo duo ligna. ut ingrediar
& faciam illd michi & filio meo. ut
comedamus & moriamur. Ad q̃ ia
helias ait. Noli timere. ite uade &
fac sicut dixisti. Qintũ mihi primum
fac de ipsa farinula subcinericiũ
panem paruũ. & affer ad me. Ti
bi autẽ & filio tuo facies pea. Hec
aut dicit dominus ds israel. Hydria
farine non deficiet. nec lechito olei
minuetur. usq; ad diem qũ dñs
daturus ẽ pluuiam sup faciem
terre. Que abiit & fecit iuxta ubiꝗ
helyee. & comedit ipse & illa & dom
eius. Et ex illa die hydria farine ñ
defecit. & lechytus olei ñ ẽ minutus.
iuxta ubũ dñi q̃ locutus fuerat in
manu helie. Factũ ẽ aut post hec
egrotauit filius mulieris matris
familias. Et erat languor fortissi
mus. ita ut non remaneret in eo ali
tus. Dixitq; g̃ ad helyam.
Quid mihi & tibi uir dei. Ingressus
es ad me ut rememoraret iniq
tates meas. & interficeres filiũ meum.
Et ait adeam helyas. Da michi
filium tuum. Tulitq; eũ de sinu
eius. & portauit eum in cenaculũ
ubi ipse manebat. & posuit eũ su
per lectum suum. & clamauit ad
dñm & dixit. Domine ds meus &
ne uidiuam app̃ qm̃ ego ut eiusq;
sustentor afflixisti. ut interfices
filium eius. Et expandit se atq;
mensis est sup puũ tribus uicibus.
clamauitq; ad dñm & ait. Obse
ro ds meus reuertatur obsecro ani
ma pueri huius in uiscera eius. Ex
audiuit dominus uocem helyee.
& reuersa est anima pueri ita eũ.
& reuixit. Tulitq; helyas puũ. et
deposuit eum de cenaculo in do
mum. & tradidit matri suae.
Et ait illi. Ecce uiuit filius tuus.
Dixitq; mulier ad helyam. Nũc
iusto agnoui q̃ uir dei es tu. et
ubium dñi fore tuo uerum est.

XVIII.

Post dies multos
ubium dñi factũ ẽ ad helyam
thesbiten in anno tuo dicens.
Vade & ostende te achab. ut det
pluuiam sup faciem terre. Iuit
g̃ helyas ut ostenderet se achab. Erat
autem fames uehemes in samaria.
Vocauitq; achab abdiam dispen
satorem domus suae. Abdias autẽ
timebat dñm dm israel nimis. Nam
cum interficeret iezabel pphas dñi.
tulit ille c. pphas & abscondit eos.
q̃nquagenos & q̃nquagenos in
speluncis. & pauit eos pane & aq̃.
Dixit g̃ achab ad abdiam. Vade
in terram ad uniuersos fontes aq̃